

liskovský domkár

18. ročník

číslo 1/2020-2021

... časopis mladých, ale aj skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:

Plán činnosti na rok 2022 (str. 3)

Mládež na slovíčko (str. 4)

Rodičia na slovíčko (str. 5)

Výber z aktivít rokov 2020/21 (str. 6 - 25)

Frky (str. 26)

 @domka_liskova

 facebook.com/domkavliskovej

 Domka Liskova

Web:
www.domkaliskova.sk

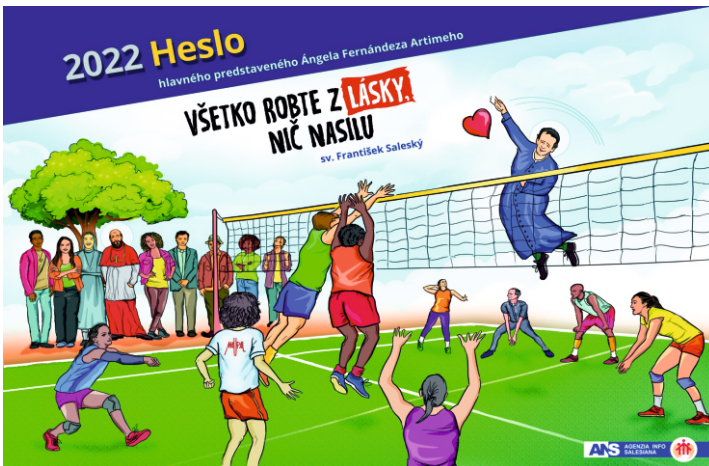
Milí domkári, v uplynulých dvoch rokoch nás zasiahla nečakaná udalosť, ktorá poznačila život každého z nás. Covid-19 neovplyvnil životy len ľudí, ale aj fungovanie všetkých firiem a organizácií. A tá naša, ktorá je založená na osobnom kontakte s našimi členmi, ostala istý čas úplne ochromená. Keď už bolo jasné, že to tu s nami určitú dobu pobudne, snažili sme sa čo najlepšie adaptovať na bezkontaktný život. Prešli sme z klubovne na internet a snažili sa priniesť aspoň porovnateľný zážitok z akcií, ktoré predtým prebiehali osobne. Niektoré akcie sme však zvládli v normálnych podmienkach, za čo sme veľmi vďační.

Nasledujúci rok nás čakajú dve významné udalosti - a to 25. narodeniny Domky v Liskovej a zmena predsedu. Dúfame a spravíme všetko preto, aby sme mohli spoločne a bezpečne s Vami osláviť túto veľkú udalosť. Všetko sa včas dozviete...)

Zmena na čele našej Domky sa deje po dvanástich rokoch a túto pozíciu opustí náš predseda Marián Žúbor. Majo má v Domke nezabudnuteľnú kariéru, kedy za svoje pôsobenie prežil 4 podpredsedníčky a ako zatiaľ jediný predseda dokonca prežil aj výmenu ekonóma. Avšak dozrel čas a aj náš starý matador odchádza z arény. A my všetci (verím, že nie len zo strediskovej rady) mu za všetku jeho robotu želáme, nech sa mu táto DOBROvoľná práca vráti v profesijnom, verejnom ale najmä v osobnom živote. A sme vďační, že naďalej ostáva v strediskovej rade a bude nás naďalej podporovať.

Na záver by sme Vám chceli zaželať, aby ste nasledujúci rok prežili v zdraví a požehnaní a aby bol rok 2022 lepší ako ten predchádzajúci - plný radosti a bezpečných stretnutí, celý prežitý v duchu hesla Dona Artímeho: „Všetko robte z lásky, nič nasilu“ (František Saleský).

Adam R.

Vyhodnotenie rokov 2020/2021

- * V roku 2021 evidujeme v Domke 121 **členov** (+18 vzhľadom na r. 2019).
- * Chod v stredisku koordinuje 15-členný tím **strediskovej rady** (vekový priemer 26 rokov).
- * Na našich akciách sprevádzalo deti 20 **animátorov** (13 dievčat a 7 chlapcov).
- * Zorganizovali sme 16 **podujatí** (7 v 2020 / 9 v 2021).
- * V rámci **pravidelnej činnosti** fungovalo 6 stretiek.
- * Modlitbovou aktivitou podporujú naše snaženie 2 **strediskové ružencové ruže**.

Plán činnosti na rok 2022

Január: Výročná konferencia

Február: Zimný turnaj

Marec: Karneval, Prídedinský tábor

Apríl: Krížová cesta, Tvorivo a chutne

Júl: Letný tábor (17-22.7.)

August: Letná škola, Bodka za prázdninami

September: Futbalový turnaj

Október: Športový deň

November: Tancovačka

December: Tvorivo a chutne, Dobrá novina

PAY by square

Tohtoročné členské môžete zaplatiť prostredníctvom QR kódu vľavo, alebo zaslaním 3€ za jedného člena na číslo účtu:

SK41 0900 0000 0003 3086 1997

Do informácie pre príjemcu napíšte prosím meno a priezvisko platiteľa.

Ďalšou možnosťou je vyhľadať nášho účtovníka Adama Rusnáčka a zaplatiť osobne jemu.

Mládež na slovíčko

Do tajomstva Boha a viery v neho ma voviedli rodičia (tak ako väčšinu z vás), ale ak by neprišlo aj moje rozhodnutie, moja osobná odpoveď na Boží dotyk, moja viera by zostala v rovine dodržiavania rodinnej tradície. A tú kostolnú gymnastiku (vstať, sadnúť, vstať, kľaknúť) po čase proste nedáš, ak ti to celé nebude dávať zmysel, pretože pravidiá, či príkazy bez zmyslu sú len zbytočnými obmedzeniami. Prerod z tradičnej viery na vieru osobnú (z vlastného rozhodnutia) nastáva, keď si uvedomím, že práve tieto pravidlá ma vychovávajú a že to nie Boh potrebuje moju nedefnú svätú omšu, moju modlitbu, či moju spoveď, ale ja! On totižto miluje bez podmienky a pozýva aj mňa rozhodnúť sa pre Neho.

Osobný vzťah s Bohom a rozhodnutie uveriť Mu a odpovedať na Jeho volanie je tak základ, na ktorom môžem stavať, ale ešte ani zďaleka to nie je vyhratý boj viery, lebo potom sú tu ešte tie každodenné pochybnosti. Hlavne, keď veci nejdú podľa mojich predstáv...

Čo myslíte, kolkokrát mi už Pán Boh povedal, že sa nemám báť? Asi to už neviem ani spočítať, len uveriť mu vystrašeným srdcom nebolo ľahké. Po jedných duchovných cvičeniach som si nastavila tento odkaz ako heslo do počítača. Odvtedy som slová uistenia ťukala do počítača každý deň aj niekoľkokrát a predsa ma vedel stále preniknúť strach. Po čase sa z hesla stala automatika. A stále ten strach: Čo ak ... ? Čo ak ... ? Bojím sa... A prišli Vianoce a duchovná obnova a Boh mi slovami anjela opäť pripomína: Neboj sa! Avtedy ma to dostalo. Zrazu som si uvedomila, že aký je Pán Boh dobrý, že si ma hľadá a uisťuje ma znova. Toto je ten Boh, ktorému som uverila! Dôležité je však vyhradiť si čas na stíšenie sa, dôverovať a nechať Boha dotknúť sa môjho srdca. Najlepšie pravidelne, lebo tento boj sa vyhráva na kolenách, akokoľvek obohrane to môže znieť.

Ďalším pomocníkom (ba priam nevyhnutnosťou) pri každodennom boji viery je spoločenstvo. Bez spoločenstva by som to nedávala ani ja. Mať možnosť čerpať z bohatstva viery spoločenstva, akým je aj naša Domka a s ňou aj celá saleziánska rodina je pre mňa nesmierny dar, vďaka ktorému môžem poznávať nielen milujúceho Boha, ale aj seba samú, pretože práve naši blízki nám nastavujú najlepšie zrkadlo a tým nám pomáhajú odhaliť aj to, čo nás od Boha vzdaluje.

Zároveň ma toto uvažovanie núti pozrieť sa na tento boj o vieru aj z druhej strany. Veď my vlastne potrebujeme aj tú drámu! Práve tá každodenná pochybnosť je tým, čo nás ženie zostupovať hlbšie. Dôležité je nikdy neprestať bojovať! Toto odhodlanie by som na záver chcela popriať sebe a aj vám, aby boli naše srdcia pripravené na každodenné rozhodnutie veriť Mu a nechať sa Ním milovať.

Barča

Rodičia na slovičko

Milí rodičia,

určite sme sa už všetci neraz stretli s nie veľmi lichotivými názormi na manželstvo. Najmä v poslednej dobe, ako by sa vrece roztrhlo s hlasmi, presvedčivo deklarujúcimi, že manželstvo je prežitok, že nie je nutné, ba ani potrebné a ak sa mladí skutočne majú radi, pre spoločný život predsa nepotrebujú žiadny „papier“. Načo také záväzky, ceremónie, veď čo ak by náhodou niečo nevyšlo...

Žiaľ, v takomto prostredí vyrastajú mnohí mladí ľudia, a tak sa nie je čo čudovať, že častokrát podobné mylné názory podvedome prijímajú do svojich životov, alebo sa nimi dokonca riadia. „Mami, oci, veď to už nie je ako voľakedy, nie sme jediní, teraz už všetci takto žijú.“

Čo robiť, ak s týmito názormi nesúhlasíme? Ako sa vyhnúť konfliktným situáciám, keď začnú riešiť otázku založenia svojej rodiny naše vlastné deti? Má ešte vôbec sviatostné manželstvo nejaké miesto v novodobej modernej spoločnosti?

Nie vždy je jednoduché nájsť celkom zrozumiteľný spôsob, ako poukázať na dôležité nemenné pravdy v našom živote, o to viac, ak ide o tak vážnu vec, akou je nerozlučiteľnosť sviatostného manželstva. Môže nám v tom pomôcť jednoduchá analógia.

Predstavme si dva brehy rieky, ktoré chcú staviteľia spojiť mostom. Je absolútne jasné, že stavbe mosta bude predchádzať detailne spracovaná projektová dokumentácia, množstvo analýz, podrobných výpočtov, nákresov, precízne zafinovaných postupov, konkretizácia všetkých potrebných materiálov, rôzne procesy overovania kvality, kontroly bezpečnosti... Prečo toľká dôslednosť? Nedá sa to nejako zjednodušiť alebo jednoducho obísť?

Nie, nedá. Objednávka je jasne zafinovaná. Postaviť kvalitnú stavbu, ktorá za predpokladu primeranej, zodpovednej starostlivosti a údržby, vydrží desaťročia a bezpečne bude plniť svoje poslanie.

Teda, objednávka je jasne zafinovaná. Vybudovať pevný, kvalitný zväzok manželskej jednoty, ktorý pri dostatočnej starostlivosti (odvaha, odpustenie, obeta, pokora, láska, súciti, prijatie) a údržbe (eucharistia, sviatosť zmierenia, modlitba srdcom, čítanie Sv. Písma, pôst) vydrží roky a splní svoje poslanie. A nemalo by byť poslaním každého manželstva dokonalé zjednotenie sa na ceste za svätosťou? Ako dobre sa raz bude kráčať našim deťom po tak pevnom, bezpečnom moste...

Stále však nemáme odpoveď, prečo to nejde bez sviatostného manželstva. Realizácia kvalitného projektu potrebuje viac ako premyslené analýzy, kvalitné materiály a najmodernejšiu techniku. Chce to špičkového projektanta, v rukách ktorého sa všetky tieto potrebné komponenty zlievajú v jeden dokonalý celok. Božiu milosť. Nech sa snažíme najviac ako vieme, sami zo seba nikdy nevykladáme lepšie dielo ako dobrotvivý, láskavý a milujúci Boh vytvorí z nás a pre nás, ak ho pozveme do spolupráce. A to má byť náš odkaz pre naše deti: „Pozri sa, funguje to. Spolu s požehnaním milujúceho Boha, ktoré plynie len a len zo sviatostného manželstva, to spolu ustojíme! Áno, v dobrom, aj v zlom...“

Tak ako? Je to naozaj len „papier“? Nie, nie je! Je to pozvanie toho najdokonalejšieho Projektanta do Projektu nášho spoločného života. Pôjde to teda samo a bez námahy? Nie nepôjde, za dôsledné štúdium projektu, jeho realizáciu, starostlivosť a údržbu nesieme zodpovednosť my sami, no môžeme si byť stopercentne istí, že náš most manželskej jednoty bol navrhnutý tak, aby dokonale splnil svoje poslanie... Buďme teda dobrým bezpečným mostom, ktorý verne splní svoje poslanie. Nech nám je v tom krásnym príkladem Sv. Rodina, ktorej je zasvätený práve prebiehajúci rok 2021-2.

Jaro Timko st.

Výročná konferencia 2020

Sviatok nášho patróna, svätého dona Bosca, na konci januára si pripomínajú všetky saleziánske strediská na Slovensku. My, samozrejme, patríme k nim. Výročnú konferenciu vždy mávame v piatok, a už si ani nepamätám, kedy nám to vyšlo presne na sviatok svätého dona Bosca. Kostolom sa vždy ozýva spev, ktorý má inú atmosféru ako tie ostatné počas celého roka. Predsa len je to oslava, na ktorú sa všetci celý rok tešíme. Ako zvyčajne sa po svätej omši presunieme do našej klubovne, kde si spoločne zhrnieme a pripomenieme celý uplynulý rok. Zaspomíname si na všetky akcie, ale pozrieme sa hlbšie aj do samotného chodu strediska. Na záver nesmie chýbať občerstvenie, veď čo by to bola za oslava bez jedla.

Ďalší rok úspešne za nami, uvidíme, čo nám prinesie ten nový.

Natália K.

Karneval 2020

Stretnú sa mucha, triceratops a chobotnica. Skvelý začiatok pre vtip, ale tento príbeh je založený na skutočnej udalosti.

V čase fašiangov sme u nás v obci v klubovni Domky vystrojili karnevalovú slávnosť. Rozprávkový dátum 22.2.2020 sprevádzali v Liskovej rozprávkové masky, ktoré svojou kreativitou a nápaditosťou prinútili organizátorov karnevalu v Benátkach taliansku akciu pre tento rok zrušiť.

Po vstupe do klubovne sa ne jeden človek zarazene čudoval, kam sa to dostal. V miestnosti sa pohybovala gigantická mucha, ktorá obletovala mucholapku, mláďa žirafy, dvoch dinosaurov a chobotnice, spiaca rodinka, lego postavička. Na karneval dokonca prišiel chodiaci komín a pizza. Akcia bola pod drobnohľadom strážnika a superhrdinov. Z času na čas cez tanečný parket prebehol ananás a jahoda, niekedy avatar, inokedy perina a vankúš.

Akcia odštartovala predstavením masiek a tradičnými súťažami, ktoré patria ku každej dobrej zábave. Šašo Očko, ktorý moderoval tento skvostný večer spolu so Šašom Smejkom rozдали množstvo cien v súťažiach a kvízoch. Do tanca hral superman, vo voľnom čase DJ - **DJ Ťapo**. O občerstvenie sa do veľkej miery postarala strašidelná žaba s matkou na plný úväzok.

Autor tento článok bohužiaľ nedopísal, pretože počas písania ho vzali štyria páni v bielych plášťoch. Momentálne je hospitalizovaný v ÚVN. Tvrdí však, že všetko sa naozaj stalo a kto tomu neverí, nech sa príde budúci rok presvedčiť na vlastné oči.

Ďakujeme všetkým zúčastneným, že sa touto formou zábavy prišli rozlúčiť s fašiangom a pripraviť sa na pôstne obdobie.

Tomáš P.

Ako Maťko s Kubkom za seba náhradu hľadali

Drahý Maťko,

Dunčo je nažratý a ovce už spia, tak ti reku pišem, keď mi je takto večer na salaši clivo. Dúfam, že na Bali máš pekné počasie. Ako sa tam máš? Nám už skončili jarné prázdniny, tak už pracujeme. Eeeeej, ale na také krásne a zaujímavé jarné prázdniny budú tie liskovské deti ešte dlho spomínať! No ale vyzeráš, že nevieš, o čom hovorím. No to ti je tak, naše liskovčatá ani cez prázdniny nezahálajú a tak si pod vedením bačov a vil išli bačovský kurz spraviť. Horkýže zábava! Tvrdá drina ti to bola! Spolu mladých nádejných valachov a valašiek bolo 55 a s takým odhodlaním, čo si na môj veru ešte nevidel! Ale ja ti to porozprávam od začiatku. Ono ti to už v utorok poobede začalo, vieš, toho 25.2.2020, čo sa chyruje medzi ľuďmi ako počiatok salašníctva na liskovských lúkach. Tam ti tieto všetky deti prišli, reku, že ako Maťko s Kubkom chcú byť! Tak si ich tí naši valasi a lesné vily do parády vzali. Každý deň ti rovnako začínal, pozreli si krátke inštruktážne video ako sa v krízových situáciách správať a pred čím sa vystrihať a potom vila pekné slovko povedala, aby ani duša neostala na ocot. No a ďalej sa to začalo odlišovať. V utorok ich bolo treba naučiť, čo to je spolupráca a veru že im to aj šlo, ani jedna skupinka výrazne neostala pozadu. Druhý deň sa najprv snažili všetky ovce do košiara zahnať a poobede si záložky robili, aby vedeli, kde v almanachu skončili a k tomu si tvarovali ovečky s vilou Natáľkou. No ale neviem, čomu sa teraz čuduješ. Hej! Ovečky z kokosu so salkom tvarovali, lebo to ti nie je zábava korbáčiky tahať a oštiepky tvarovať. To ti chce kus umenia do seba a keď do obehu ovce zaháňaš, tak ti aj vyhľadne. Vo štvrtok sme sa do telocvične presunuli, reku, keď chcú po holiach behať, musia kondičku trochu nabrat! Ale darmo budeš len krepo behať, keď ti všetky ovečky vlk požerie! A tak sa v telocvični učili aj ako vlkovi cez rozum prejsť. Poobede si ich zobrať do parády logopéd Bač. Val. Tomáš, lebo to sú ti dneská len samé ajfony, noutbuky, bajdvej a iné novoty a tak ich trochu nárečia poučil a učil aj najnovším technikám komunikácie, keď si tak ďaleko od seba, že by si sa nepočul navzájom. A tu sa dostávame k piatku. Veľká paráda, bačovská skúška! Najprv museli test zvládnuť, aby mohli v skúške pokračovať, potom sa učili myšacie diery prehľadávať bez toho, aby sa do pasce chytili a keď zvládli živie ovce zahnať do ohrady, rozstratené stádo po holi hľadať a ohradu postaviť, tak aj poklad našli. No ale napokon všetci zvládli túto skúšku spraviť a preto sa nemusíš o budúcnosť nášho remesla strachovať. A tí, čo boli medzi najlepšimi, si mohli vybrať knihu s dákou maškrtou alebo prvý prírastok do ich stáda. Najlepší bol Timotej od Lesákov, šak vieš, starého Miloša syn, čo si dievku od Timkov vzal. No ale ten si knihu s medom vybral, tak ten iba učiť salašníctvo bude. Len dúfam, že sa to od toho nášho medveďa poučil, aby pri tom učení nešušlal.

Spozdravom

Kubko

Letný tábor 2020

Tento rok bol pre nás všetkých iný, keďže nastala veľmi zvláštna situácia. Pre ňu sme nevedeli, či sa náš letný tábor vôbec uskutoční. Rozmýšľali sme nad rôznymi alternatívami a formami, ako ho urobiť a vôbec ho mať. Ved' leto bez tábora by veru nebolo ono. Človek mieni, Pán Boh mení, a náš tábor sa nakoniec uskutočnil v plnej paráde.

Vybrali sme naozaj zaujímavú tému, ktorou bol komunizmus. Naši táborníci boli zrazu pionieri a iskry a náš organizačný tím stvárňoval zas politických predstaviteľov a zväzakov.

Počas programu a hlavne vďaka pripraveným scénkam sme si priblížili životy mnohých zaujímavých ľudí, ktorí si prežili ťažké chvíle v tomto období. Reč je napríklad o Titusovi Zemanovi, Jánovi Vojtaššákoví, Ernestovi Macákovi či Zdenke Schelingovej.

No týmto náš program určite nekončí. Zažili sme prvomájový sprievod, spartakiádu, ale aj sviečkovú manifestáciu. Poviem vám, že to bol naozaj zážitok.

Počasie nám vďaka silným modlitbám prišlo a tak sme sa vybrali aj na tradičnú táborovú turistiku, tento rok to bolo na Rakytov. Zvládli sme to naozaj bravúrne, to sa musí uznať, aj keď to niektorí už chceli vzdať.

Zas raz opäť skvelý tábor, na ktorý budeme ešte dlho spomínať.

Natália K.

Pre viac foto, otoč stranu.

Letná škola 2020

Prériou sa preháňa suchý vietor, je sparné teplé počasie a vo vzduchu cítiť vôňu hemendexu. Exteriér. Veľký osamotený stan v rezervácii za farebnými skalami. Čo sa to tam deje? V stane sedí náčelník tejto rezervácie Driemajúci medveď a čaká. Už dlhú dobu vládne nad touto rezerváciou pevnými rukami. Hneď vedľa neho sedí jeho žena Rozospatá medvedica a dve mladšie ženy - Vysmiata koala a Planúca tigrica - jeho pevné ruky.

Zrazu sa v diaľke začne rysovať postava a za ňou ďalšia a ďalšia. Náčelník sa snaží zaostriť, ale zatiaľ vidí len tmavé postavy skrývajúce sa za vlnami tepla. Ako sa približujú, náčelník zaostrí a už vie, čo sa blíži. Mladí z celej prémie sa schádzajú, aby nabrali svoj „duchovný vek“. Tieto kmene veria, že duchovný vek získavate až vstúpením kresťanských hodnôt, ako sú pomoc, vládnosť... Duchovný vek detí, ktoré prichádzajú, sa získa tým, že podstúpia túto cestu do rezervácie Dlhých sĺz v období, keď je táto oblasť najvládnejšia a musia v nej prežiť niekoľko dní.

Deti už sú tu, z veľkého stanu sa šíri zvuk ako z včelieho úľa. Vtom sa náčelník postaví, zodvihne ruku, všetci stíchnu a prehovorí: „Rozospatá medvedica by vám chcela dačo povedať!“. Sadne si a postaví sa Rozospatá medvedica, ktorá všetkých privíta. Vysvetlí im, akú cestu tento týždeň prejdú. Ako postúpi deň, deti si pripravujú čelenky, na ktoré budú získavať symboly svojho duchovného veku. Niečo sa odpracuje, ale treba sa aj zahrať. Začína prvá hra. Proti sebe sedia dvaja chlapci - zatiaľ sa nevidia. Vtom padne plachta: „Samko!“ vykrikuje Timotej.

Nie, nie je to on. Pokračuje sa. Damián vykrikuje Jožko a znova chyba. Napätie by sa dalo krájať. Čo teraz? Kto to zvládne ako prvý? Vtom víťazoslávne Timotej vykrikuje: „Jožko!“ Jedna nula pre Timotejov tím. Bola to skutočne napínavá hra, plná zvrátov a už každý vie, ako sa ten druhý volá.

Ako plynuli dni, deti pracovali, hrali sa a hlavne získavali perá. Posledný deň, keď už mal každý aspoň jedno pierko, náčelník rozhodol, že práce bolo dosť a ide sa na túru. Niečo náčelník uloví a trošku si poopekajú. Nič neulovil, ale vďaka predvídavým ženám, ktoré zobrali zo stanu špekačky, deti neostali hladné a náčelník si len pomyslel, ako dobre to vyriešil, že si také šikovné ženy zobral so sebou na výlet...

Toto bola DEMO verzia príbehu o mladých nádejných náčelníkoch, ktorí sa vrátili do svojich domovov s mnohými pierkami a ich kmene mohli byť na nich právom hrdé. Tak nezabudnite dať subscribe a keď bude pod týmto článkom 100 lajkov, prinesiem Vám full verziu. Mier.

Adam R.

Bodka za prázdninami 2020

7:30 – Znova ďalší deň ako slobodná krajina. Ale vo vzduchu stále cítiť stuchlinu neslobody. Včera mi prišiel list, asi nejaká pozvánka. Mám sa dostaviť o 9:00 pred ZŠ v Liskovej. Kto už by mňa potreboval?

8:00 – Párky sa už varia a ja stále držím v rukách ten list a rozmýšľam: Nemal som si dať o párku viac?

8:55 – Blížim sa k miestu určenia a začínam stretávať čoraz viac ľudí. Snažím sa od nich zistiť, či nevedia, o čo ide, ale každý dostal len záhadnú pozvánku.

9:30 – Už nemôžeme dlhšie čakať, musíme vyraziť. Tí, čo nás vedú mlčia, nechcú nám nič prezradiť. Kam nás vedú? Čo sa to tu deje?

10:15 – Z diaľky zrazu vidím, že sa črtá niečo ako vojenské veliteľstvo, a tak mi napadá prirodzená otázka: Dostanem hore obed?

10:30 – Sme tu! Stále nevieme, čo sa deje, ale prichádza útlý muž - vyzerá trošku ako chlapec, no má veľa hodností.

10:45 – Vraj potrebujú pomoc. S komunistami to ešte úplne neskončilo? Rozdelili nás do 4 skupín špeciálnych jednotiek a čaká nás výcvik. Ale čo ten obed?! Veď je skoro 12!

11:00 – Výcvik sa začal. Najskôr sme si prešli hodom granátu v dezorientácii. Šlo mi to, ale možno som si mal dať ráno len 3 párky.

11:15 – Učia nás deaktivovať míny. Ako to myslia míny?!? Som moc pekný, aby som umrel!

11:30 – Planý poplach. Boli to len napodobeniny. Pokračujeme tréningom spolupráce. Je tu prísna veliteľka, doteraz som to hravo zvládol, ale tu sa začínam báť. Prichádzajú prvé pochybnosti, či to dokončím.

11:45 – Mám svoju odpoveď. Mal som si dať len 3 párky. Konečne posledné cvičisko. Skrývať sa. Ja sa mám skrýť? Hora svalov? Bude to ťažké, ale predsa nie je nič, čo by som nedokázal. No mám trochu stres. Prišiel veliteľ tajných služieb. Nik nevie, ako sa volá, jeho krycie meno je „kričiaci mím“. Nič nepovie, len prísne pozerá. Veď už dačo povedz!! Som dobrý?!

12:00 – Koniec výcviku - konečne! Družili sme sa pri ohni. Varí sa guláš. To znamená - konečne obed!!

12:05 – Cez vysielачku na veliteľstve zachytili prosbu o pomoc. Prečo teraz?! Nepočká to?

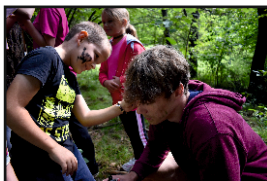
12:10 – Nepočkalo to. Kráčame lesom zachrániť rukojemníkov sovietskych agentov na našom území. Posledná snaha otočiť slovenskú situáciu. Vraj sú tam samí predstavitelia nežnej revolúcie.

12:30 – Vraciame sa zo stanu a s nami jeden rukojemník. Je to generál Milouš. Odvážny muž, 30 rokov žil v utajení a znášal život v prepychu, aby raz vystúpil proti tomuto režimu. Aj ostatné skupiny sa vybrali zachrániť rukojemníkov, a tak mi vrtajú hlavou dve otázky: Podarí sa im ich zachrániť? Ale čo je dôležitejšie - bude guláš ešte teplý?

13:00 – Hrnú sa mi slzy do očí. Stále je teplý a postupne prichádzajú skupiny so zachránenými. Poručík Benjamín, generálov syn a hlavná spojka odboja s generálom, Dr. Andrej, to bude dáky lekár, a Mgr. Veronika, podľa priezviska asi veliteľova žena.

13:30 – Boli sme ocenení za našu prácu. Velitelia po porade s „mlčiacim mímom“ ocenili za najlepšie zvládnutú prácu tímy agentov Olivera a Patrika, ja som skončil niekde za nimi.

14:00 – Kráčame dole do našej krásnej Liskovej. Nemáš za čo, Slovensko!!

Koledovanie Dobrej noviny 2020

26. ročník Dobrej noviny bol veľmi nepredvídateľný, pretože sa v našom živote vyskytol COVID-19. Nikto presne nevedel, čo sa bude dať robiť a čo nie. Keď som dostala prvé informácie o tom, ako by to mohlo vyzeráť, tak som sa potešila, pretože, úprimne si povedzme, Vianoce a druhý sviatok vianočný bez koledovania Dobrej noviny nejdú dokopy. Začala som zisťovať záujem u detí, spravila som skupinky a hor sa do prípravy. Samozrejme, všetko v rámci bezpečnostných opatrení.

Heslom tohto ročníka bolo: „Aj mama chodí do školy.“ Financie vyzbierané deťmi a mladými išli na podporu rôznych kurzov pre mamy, ktoré nemali možnosť chodiť do školy a vzdelávať sa. Našou hlavnou hrdinkou bola pani Mary Baluková, matka troch dcér, ktorá vďaka podpore Dobrej noviny absolvovala kurz šitia. Vytvorila si svoju „dielňu“, kde prijíma zákazníkov, opravuje alebo tvorí nové šaty.

Príprava, samozrejme, nebola bezproblémová, pretože sem-tam niekto z detí alebo animátorov musel ostať v karanténe. Tiež sme sa pripravovali na to, že budeme koledovať „popod okná,“ a to do dňa pred Štedrým dňom, keď nám oznámili, že nám na vianočné sviatky zatvárajú kostoly. Neostávalo nám nič iné, než natočiť videá a podeliť sa s radosťou z narodeného Ježiška s ľuďmi aspoň cez internet. Podporiť Dobrú novinu bolo možné prostredníctvom bankového účtu.

Do tohto ročníka sa zapojilo 18 detí a animátorov, avšak, keby niet korony, detí a animátorov by bolo oveľa viac. Verím, že budúci rok bude trochu úspešnejší a teším sa na Vašu spoluprácu.

Natália Ch.

Jarný pridedinský tábor 2021

Za siedmimi horami, za siedmimi dolami,
za vysokým komínom a dvomi pilinovými kopami,
nachádza sa malebná dedina
a aj keď na prvý pohľad zdá sa nevinná,
v tejto dedine rozhodli sa zastaviť čarovné tvory
a pozrieť sa na to, čo Domka cez jarné prázdniny tvorí.
A takto sa naše devy a naši chlapci
ocitli na internetovom pláci.

Aby som nezabudol, tie čarovné tvory,
boli to Gumkáči a im v päťach boli obri.
No neprišli sem len zo zvedavosti na to, čo sa u nás robí,
povedzme to tak, že problémy sú ich hobby.
A keďže je o nás známe, že sme dušou dobrí,
našou výzvou tento týždeň stali sa obri.

Prišli pondelok večer a to sme nestihli veľa,
ale utorok ráno sa už strhla mela.

Prvý deň bol náročný, veľa úloh bolo treba stihnúť,
spevu, tancu, obliekaniu nedalo sa vyhnúť.
Gumkáči nás skúšali zo všetkých strán,
ale ak by sme to nezvládli, nedozvieme sa ich plán.
V stredu sme zistili, že oplatilo sa lúštiť hlavolamy,
na pokladovku pripravili nás gumkáčskymi hrami.
Najprv bolo potrebné vyskladať si vlastnú cestu
a táto cesta dovedla nás k tomu miestu.

No skutočným pokladom nebola truhlica a v nej zlato,
a tento deň sme sami prišli na to.

Tretí deň Zummi pripravil si pre nás hádanky,
také ťažké, že niektorí vyzvedali odpovede od mamky.

Tiež pred posledným dňom, aby na nás pamätali,
vlastnoručne vyrobené a ozdobené dary sme im dali.

Ale aj my od nich dostali sme tajný darček,
po ktorom silákom sa stane aj najtenší chlapček.

A posledný deň, aj keď sme boli z ich skorého odchodu smutní,
vďaka našim Gumkáčom vôbec nebol nudný.

Najprv sme museli nájsť, čo pred nami skryli,
a keď sme to našli, všelijako sme to použili.

Ak nám neveríte, fotky môžete si pozrieť,
ale ešte pred tým, musí tento príbeh dozrieť.

Na koniec vďaka spolupráci, aj keď sme každý iný,
porazili obrov Gumkáči a naše šikovné tímy.

Týždeň to bol skvelý, no Gumkáči musia ísť,
a týmto končí do gumkáčskej knihy od Liskovčanov list.

Adam R.

Letný tábor 2021

Stalo sa to už dávno, ale spomínam si na to, ako by sa to stalo včera.

Náš utrápený ľud sedel na brehu Nílu a volal o pomoc. A tak sme sa vydali spoznať náš národ, aby sme vedeli, ako ďalej. Na začiatku tejto cesty nás všetko, čo sme sa naučili, hieroglyfy, naša história, maskovanie, priviedlo k listom od našich otcov. Keď sme spoznali nášho IT (istý trulo) faraóna, ktorý náš národ nemal v láske a nariadil nám robotu tak náročnú, že sa to ťažko zvládalo, snažili sme sa mu pomôcť. Každý ako vládol - niekto viac, niekto menej, niekto by mohol viac, ale nezvládol logistiku.

Potom vystúpil Mojžiš, Izraelita vychovaný pod strechou paláca. Uznávam, ani ja som ho nemal veľmi rád, veď hodoval, zatiaľ čo jeho ľud umieral hladom. Ale vykľul sa z neho celkom sympaták. Začalo sa niečo, čo nazývam 10 Božích rán - fajň názov – verím, že sa uchytiť. Tú trpkú chuť Nílu plného krvi ako by som stále cítil v mojich ústach; tie žaby ako by vždy skákali späť do domu, keď sme ich odtiaľ vyhodili; úroda, ktorá sa nám nepodarila uchrániť. Och, iste sa pýtate, prečo Boh trestal nás. Nie, On trestal Egyptanov, ale neboli nám ľahostajní, niektorí pamätali ešte na nášho predka Jozefa, ktorý Egypt priviedol k nepoznanej sláve, a tak boli našimi priateľmi, ktorým sme sa snažili pomôcť. Boli to naozaj ťažké rany, ale najťažšia bola faraónova propaganda, ktorá sa mi aj po tej dobe vnára do mojich snov a znie v mojich ušiach, ale my sme si „nenechali pokaziť dnííček takýmito nechutnosťamiiii“. Tieto rany nás ale priviedli

k veľmi zábavnej hre: odpáľ žabu. Táto hra sa hrá na ihrisku v tvare štvorca, kde sú rozložené 4 kamene a hrá sa tak, že súper ti nadhodí niečo pripomínajúce žabu a ty sa ju palicou snažíš odpáliť čo najďalej a potom obehnúť okolo všetkých 4 kameňov. Súperov tím sa snaží tú žabu dostať naspäť do domu, čiže sa snaží tú žabu skôr ako ty stihneš dobehnúť domov. Hráme to ako symbolickú pripomienku toho, čo nastalo po všetkých týchto ranách. Ale to by som predbiehal.

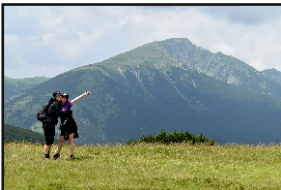
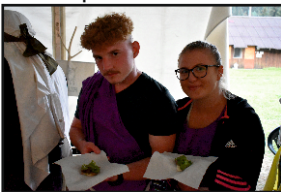

Každý večer nás bavil jeden kmeň, ktorý nám ukazoval naše dejiny. Samozrejme, máme kopec detí a tie len ťažko zaujať, a tak každý kmeň spracoval krásne predstavenie, ktoré nám všetko priblížilo. Potom prišiel večer, ktorý sme spolu strávili pri baránkovi, a na druhý deň sa stal zázrak - po rokoch v službe Egypta sme opustili krajinu. A tak sme putovali s Mojžišom. Koľký strach bol v nás, keď sme zbadali IT faraóna, ktorý nás prenasledoval. Ale jeho aj jeho armádu zmietlo do mora. Potom sme putovali smerom na púšť. Keď sme zastali pri turistickej značke, Mojžiš poodišiel a keď sa vrátil, priniesol dve kamenné tabule, ktoré na dobu určitú uložil do plátennej provizórnej archy, ktorú poniesol Damián - odvážny mladý muž. Ako sme cestovali po púšti, uvedomili sme si jednu dôležitú skutočnosť. Musíme zaznamenať naše dejiny, ale ako? A tak najstarší starejší vymyslel niečo prevratné. Nakreslíme ich na kameň. Áno, možno sa objavili jeden, dva kamene, pri ktorých ďakujeme Bohu za možnosť predávať naše dejiny ústne, ale aj tie boli hotové umelecké diela. Samozrejme, aby sa celý tento plán vydaril, náš najstarší starejší sa na určitú dobu pobral do ústrania pre rozhovor s Bohom, aby dostal milosť v Božích očiach a bolo požehnané to, čo robí.

Potom sme zistili, že sa k nám blíži armáda, a tak sme začali trénovať zvedov a zisťovali sme, ktorý kmeň má najlepšie predpoklady, a tak sme vymysleli test. V tomto teste sa proti sebe postavili dva kmene - najlepší z najlepších. Ich úlohou bolo pribehnúť k jednej kartičke na kraji poľa, na ktorej bolo veľa obrazov, potom pribehnúť ku kartičke v strede poľa a zistiť, ktoré dva symboly sú na jednej a druhej kartičke rovnaké. Ak na to prišli, ich súper ich mohol vždy chytiť. Tento test pre zjednodušenie do budúcnosti nazveme „izraelská palička“. Prečo to bolo dôležité? Pretože sme potrebovali šikovných zvedov, ktorí budú všímaví, s dobrou pamäťou a dostatočne rýchli a bystrí, aby utiekli, ak by ich náš nepriateľ chytil. Tieto schopnosti, ktoré si otestovali, mohli hneď večer využiť pri získavaní informácií o blížiacej sa armáde. Vybrali sa na nebezpečnú nočnú misiu, pri ktorej získali veľa informácií. A nakoniec prišla bitka, v ktorej sme aj vďaka nočnej práci porazili nepriateľa, ktorý bol silnejší a tak plne uverili v Boha. Každý kmeň na tom mal zásluhu - niekto viac, niekto menej, ale s p o l u s m e t o d o k á z a l i .

Ešte sme sa kvôli hriechu, ktorého som sa stal súčasťou, aj keď len svojou ľahostajnosťou, nedostali do zaslúbenej zeme, ale už sa s mojím koncom blíži aj čas, kedy to príde. A tak predtým, ako to príde, píšem tento list aj ďalším generáciám, aby vedeli, prečo je náš Boh veľký a Mojžiš super chlapík. Pretože len s palicou a dôverou v Boha prekonal muža s mečom a armádou, ktorý sám seba označoval za boha.

ľudový rozprávač z Izraela

Letná škola 2021

Tento rok sa podarilo zorganizovať aj druhý ročník letnej školy. Celý týždeň sa niesol v téme Egypta a jeho pointou bolo za dobré skutky a vlastnosti zbierať mince, za ktoré sme si na konci týždňa mohli vybrať z množstva náramkov, puzzle, kľúčeniek, skladačiek a odznakov. Zvládli sa urobiť až dve kolá odmeňovania. Väčšine chlapcov sa asi najviac páčil deň v telocvični, dievčatám zas pokladovka. Pri nej sa nehľadali tradičné veci, ale sám veľký faraón. Podaktorých najviac bavilo šitie vrecúšok na mince. Animátorkám (ako som sa neskôr zo zákulisných informácií dozvedel) sa asi najviac páčilo „vyučovanie“ a trápenie detských hlavičiek testami. Nechýbali, samozrejme, ani klasické súťaže a tance. Ako mi účastníci prezradili, najviac sa im páčil Egyptský tanec, ktorý sme faraónovi tancovali po pokladovke. Okrem aktivít plných napätia na nás denne čakalo aj posilnenie v podobe ovocia a sladkostí. Niektorí si údajne jedlom vynahrádzali svoj smútok a žiaľ z testov. Vďaka obetavým animátorkám bol toto pre niektorých najlepší a najlepšie využitý týždeň prázdnin (okrem letného tábora, samozrejme). Ďakujeme im a tešíme sa na budúci rok!

Timotej L.

Bodka za prázdninami

Tento rok nám 1. septembra počasie neprialo. Preto sme sa zo známej Kubalovie chaty presunuli do telocvične. Hneď po úvodnom privítaní a modlitbe sme sa rozdelili do skupiniek. Ako prvá hra sa hrala tzv. „temná prehadzovaná“. náš super OT totiž prevesil cez sieť veľké deky, takže sme sa so súperom navzájom nevideli a nevideli sme ani smer lopty (dokiaľ nevyletela spoza siete). Točilo sa v smere hodinových ručičiek a hralo sa „každý proti každému“. Táto hra priniesla veľa srandy a dobrej nálady. Hráči s vycibrenou pozornosťou si hneď od začiatku prišli na svoje. Po krátkej prestávke sa veci dali znovu do pohybu. Tentoraz si členovia jednotlivých skupiniek zmerali sily na všeobecne známom „indiánskom chodníčku“. Pointa zostala nezmenená a udatní bojovníci štyroch farieb naďalej donášali do tábora vzácne diamanty.

Poniekotorí síce zablúdili, no nakoniec sa našli a doniesli do skupinky nejaký ten bodík.

Po oddychu sa hrala nová, pre mnohých najlepšia hra. Pod názvom „kuželová vybijaná“ sa nám predstavil úplne nový animátorský výmysel. Cieľom hry bolo zhrdiť farebné loptičky z kuželov, ktoré však chránili členovia skupiniek. Ochrancov bolo možné vybiť, čím sa zvýšila pravdepodobnosť zhodenia. Aby to však nebolo také ľahké, OT nám to sťažil tým, že jeden z obrancov bol „nesmrteľný“. Víťazný tím jasne dominoval celú hru a nezaváhal ani raz. Keďže mnohí sa pri tejto hre započuli, bolo na čase spraviť si veľkú prestávku. Naše šikovné animátorky prichystali vynikajúce občerstvenie v podobe hotdogov a vafli. Všetci sa síce dožadovali druhej porcie, no po prvej vlne hladošov nezostala ani omrvinka. Veľa z nás sa ešte dlho potom obľizovalo až za ušami, ale po začatí poslednej hry bol už každý jazyk na svojom mieste, pretože sa hral svetovo populárny „lavičkový futbal“. Na svoje si prišli hlavne hráči futbalu. Kým sme my siahali na dno svojich síl, menšie deti si merali sily medzi sebou vonku. Niekoľko minút bolo v telocvični počuť len krik a kopanie do lopty. No po zaznení rozhodcovskej píšťalky nasledovalo pár hrozných, nekonečných minút napätia. Súťaženie prebehlo vďaka fair play hraníu bez zbytočných trestných či minusových bodov. Poradie nie je dôležité, lebo všetci vyhrali. Obišli sme bez zranení, takže super.

Túto výbornú Bodku tímy zakončili spoločnou fotkou. Za všetko treba poďakovať animátorkám, animátorom a OT, hlavne Dominikovi, ktorý to parádne zmeňoval. Už sa teším na budúci rok!

Timotej L.

Brigáda pri kostole

Ako nastalo jesenné obdobie, tak sme sa spoločne rozhodli vyčistiť okolie kostola. Neváhali sme a do práce sme sa pustili s plným nasadením hneď ráno o 9:30. Každý si doniesol vlastný šrobovák a od pána farára sme požičali metly, lopaty a fúriky a hor sa do roboty. Spoločnými silami sme čistili chodníky od machu a stojany na bicykle od rôznej buriny. Na brigádu prišli mladší i starší, dobrá nálada nechýbala a počasie nám prialo. Možno sme zle videli, ale na brigádu prišli rôzne mužské liskovské legendy, ktoré len tak nestretnáš (kukni album). Popri práci nám hrala hudba a úsmev na tvári nikomu nechýbal. Za 2 a pol hodinky sme vyčistili, čo sa dalo. Nakoniec sme sa občerstvili teplým čajom, bagetkou, ktorú animátorky deň predtým nachystali, a doboštičkou.

Našu pracovnú jednotku prišiel pozdraviť aj pán farár s úsmevom a povzbudením. O 12:00 sme sa spoločne s pánom farárom pomodlili Anjel Pána. Práca nám šla od ruky a pomaly okolo jednej sme sa dopracovali k finálnemu výsledku.

Na záver mi teda nezostáva nič iné, len sa poďakovať všetkým, ktorí sa zapojili do tejto užitočnej akcie a verím, že i keď sme si poriadne zamakali a boli aj unavení, máme z toho dobrý pocit a pri tejto akcii sa stretne znova budúci rok.

Miška Š.

Futbalový turnaj 2021

Prečo ste sa zúčastnili Domkárskeho futbalového turnaja v Liskovej?

Predpokladám, že emócie sú prítomné u každého trénera s dobrou hráčskou anamnézou, ale môže tam vzniknúť deficit v poznatkovej sfére. Ako bývalý tréner FC Tatabánya som viazaný povinnosťou zúčastniť sa každej futbalovej akcie na vyššej úrovni. Tento rok, kvôli pandémie Covid-19, som však zápas sledoval len prostredníctvom videa.

Ako ste spokojný s priebehom turnaja?

Futbalová potencia pri mládeži v Liskovej je bohatá. Účasť 24 hráčov s horným vekovým ohraničením 12 rokov hovorí za všetko. Osobne, mám rád diagonálne prihrávky cez strednú vertikálu do pravej vertikály, s finálnym centrom do gólovej príležitosti, čoho som bol svedkom takmer v každom zápase. Chlapci čítali hru ako futbalový šlabikár, ich emocionálna inteligencia bude so stúpajúcim vekom určite stigmatizovať divákov po celom svete.

Ehm ..ďakujem za odpoveď. Ktorý tím bol podľa vás najlepší?

Hráči pod vedením A. Šulíka prešli každým zápasom ako rýchlik Eurostar, ktorý prechádza cez kanál La Manche. Vo finále však narazili na futbalových rivalov pod vedením J. Vrábela. Som sklamaný z latentného prístupu Šulíkovcov k finálovému zápasu, ale nerád by som sa o tom viac vyjadroval, pretože som ešte stále emocionálne preexponovaný z nádherného finále. Takú drámu, akú prinieslo finále, by nenapísal ani Hamlet!

Čo hovoríte na víťazov súťaží o najkrajšiu oslavu gólu / kráľa strelcov?

Súťaž o najkrajšiu oslavu gólu zaslúžene vyhral tím pod vedením L. Vrábela. To bola jedna herecká etuda. Latentný herecký um bol priam hmatateľný.

Dirigentskú paličku v strelbe na bránu prevzal T. Droba, ktorý svojím umom umiestnil loбку do zvýraznených miest a právom sa stal kráľom strelcov.

Pár slov na záver?

Z pozície nezaujatého futbalového diváka s dôrazom najmä na vizuálny faktor diania na ihrisku primárne preferujem moderný prototyp tohto športu. Na turnaji sme neboli svedkami Neymarizácie hry (pozn. autora - simulovania), naopak v hráčoch sa nakumuloval obrovský výrazový potenciál a kolmicové výpady hráčov s nadmerným koeficientom kopacej techniky zaznamenávali miestami účinnú a pragmaticky smrtiacu divergenciu ofenzívneho vyjadrenia.

Pozn. autora:

Z rozhovoru nevieme, či sa futbalový turnaj L. Borbelymu páčil. Nám sa páčil veľmi. Ďakujeme účastníkom a tešíme sa na Vás ďalší rok. Športu zdar a futbalu obzvlášť!

Tomáš P.

Športový deň

Aj tohto roku sme nadviazali na dlhoročnú tradíciu športového dňa cez jesenné prázdniny. Tentokrát však s malou zmenou. Akcia bola pre deti do 12 rokov a pripadlo to na piatok 29.10.2021. Stretli sme sa v areáli ZŠ o 9:00. Ráno bolo svieže s magickou hmlou, ktorá sa stratila až po 10. hodine, čo zjavne viacerých odradilo a radšej ostali doma v teplučkej postielke. Bolo to veľmi silné pokušenie aj pre mňa, priznám sa vám. Ale my, čo sme sa rozhodli prekonať samého seba, sme v závere akcie určite neobanovali svoje rozhodnutie.

Akcia nezačala úplne načas, keďže zopár spachtošov prichádzalo až pod 9. hodine. Začali sme ako obvykle úvodným privítaním a spoločnou modlitbou. Deti sa rozdelili do štyroch skupiniek na čele so starším animátorom. Vymysleli si veľmi „kreatívne“ názvy skupiniek a mohli sme začať. Na súťažiacich boli prichystané tieto štyri stanoviská:

1. **stanovisko** bolo zamerané na Šikovnosť. Skupinka na ňom hrala hry Mastermind a Rubikovu kocku.
2. **stanovisko** bolo zamerané na Presnosť. Súťažiaci boli podrobení aktivitám „Futbalová strela“ a „Hádzanie na terče“.
3. **stanovisko** bolo zamerané na Spoluprácu. Každý tím musel spojiť svoje sily a zvládnuť „Enerdzajzeri“ ako „Prenášanie palíc“ (v dvojiciach po samom) a „Prenášanie lopty“ (z dvojice na dvojicu). Následne v závere sa otestovali v hre Pexeso (v troška netradičnom prevedení).
4. **stanovisko** bolo zamerané na Sústredenosť. Deti si otestovali svoje zmysly v aktivitách „Prenos vajíčka“ a „Chytanie vajíčok“.

V závere bola prichystaná ešte jedna aktivita, ale tento raz súťažili všetky skupinky proti sebe, a to v hre „Viečka“.

Po viacerých prestávkach na občerstvenie v podaní ovocia, čaju a dobošiek a po odsúťažení všetkých hier prišlo na rad vyhodnotenie. Tak, ako to stojí v Písme „prví budú budú poslední a poslední prví“, tak sme aj my učinili. Skupinka, ktorá skončila ako posledná, si prvá vyberala z cien, následne tretia atď. Ale žiadna skupinka nebola ukrátená, keďže každému chutí niečo iné a zároveň sa medzi sebou podelili. Na záver sme si spravili spoločnú fotku, samozrejme, aj po výške, aby bolo na „insta“, a rozlúčili sme sa. Poniektorým sa veľmi domov nechcelo, a tak ešte v kruhu kamarátov dorazili aj posledné zvyšky cien. Tešíme sa na ďalší ročník a zároveň dúfame, že bude prinajhoršom taký dobrý ako tento.

Filip K.

Tancovačka 2021

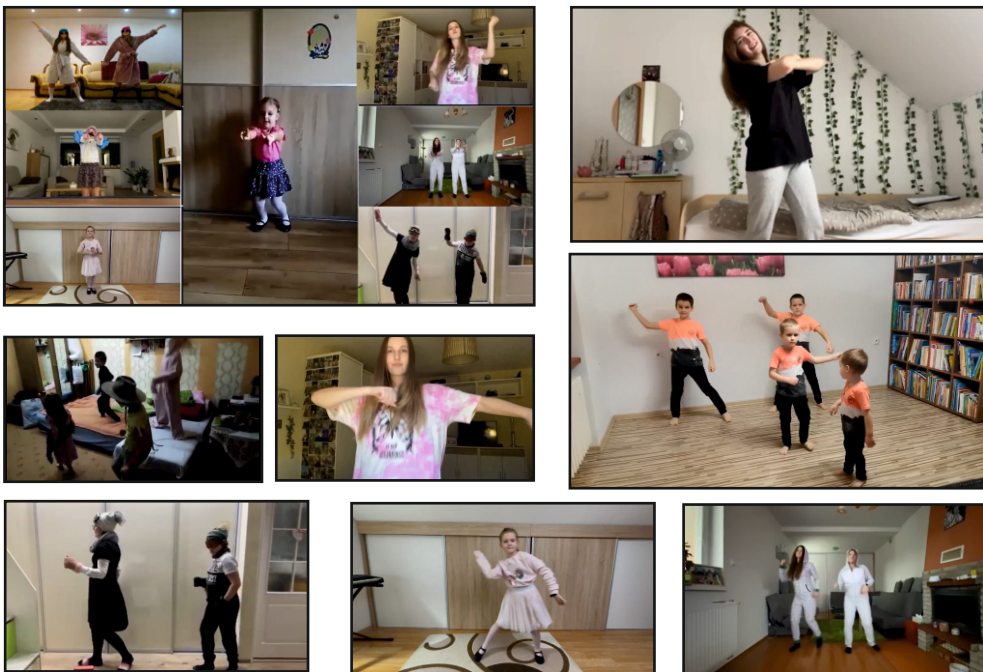
Let's dance patrí medzi naše tradičné akcie a koná sa vždy tesne pred začiatkom adventu. Keďže sa však už druhý rok po sebe pre nepriaznivé okolnosti nemohlo uskutočniť, rozhodli sme sa, že sa spolu zabavíme aspoň online formou.

Úlohou detí aj animátorov bolo natočiť tanečnú choreografiu podľa animátoriek Kiky a Radky. Motivovať ich malo aj predstavenie poroty, ktorú tvorili traja animátori: Tomáš „Prešporský“ Pudiš, Radoslava „volajte ma Radka“ Kubalová a Anežka „Pukynka“ Šaravská. Porota sa veľmi snažila vybrať víťaza, ale jednohlasne sa zhodla na tom, že si sladkú odmenu zaslúži každý, kto sa zapojil. Každý sa totiž snažil a zároveň vynikol v niečom inom.

V kategórii detí sme mali až dve najlepšie tanečničky - Agátku a Nikolku. Našou najzlatšou tanečničkou bola Mimi, najlepšie tancujúcou skupinou boli Lesákovci, najlepší skupinový kostým mali Trifonovci a najvtipnejším tančekom nás potešili Drsňáčky + Mišo. Kategóriu detí s kategóriou animátorov prepojili naši najväčší parketoví levi Kika a Jonko. V kategórii animátorov boli najlepšou tancujúcou dvojicou Dena a Julka, najlepší skupinový kostým mali Natál a Paťka, najkrajší úsmev mala Veronika a najminimalistickejším tančekom nás potešila Henka.

Z videí potom náš šikovný strihač Tomáš vykúzlil jedno spoločné videjko, ktoré je aspoň malou náhradou nášho obľúbeného Let's dance. Verím, že o rok sa už stretne naživo a poriadne sa vytancujeme!

Anežka Š.

Koledovanie Dobrej noviny 2021

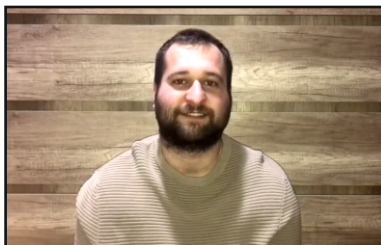
Do 27. ročníka Dobrej noviny sme sa, samozrejme, zapojili aj my. Keďže sme podmienky nedokázali splniť na 100 percent, nemohli sme prísť koledovať popod okná a naše deti a mladí si koledovanie, rovnako ako minulý rok, pripravili formou videí.

Do Dobrej noviny sa zapojilo 6 skupiniek z Liskovej a 1 skupinka zo Štiavničky, teda celkovo 51 detí a mladých. Podporiť Dobrú novinu ste mohli cez účet Dobrej noviny alebo prostredníctvom pokladničky v kostole, keďže tento rok nám, našťastie, nezatvorili kostoly. Touto formou sa v Liskovej vyzbieralo až 2040 eur.

Áká bola téma tohto ročníka? Heslom bolo: „Poďme niečo dobré podniknúť.“ Financie poputujú do Ugandy na podporu farských skupín a ich rodín, aby mali trošku kvalitnejší život. Za podporu finančnú, ale aj duchovnú veľmi pekne ďakujeme. Taktiež ďakujeme aj deťom a mladým za zapojenie sa, pretože bez nich by sme podporiť projekty v Afrike veľmi nevedeli.

Veríme, že budúci rok už bude bez obmedzení a budeme sa môcť spolu s deťmi vydať hore a dole dedinou ohlasovať radosť z narodeného Ježiška.

Natália Ch.

Frky

Vtip roka:

Idú tri korytnačky po púšti a zrazu prejdú okolo hrnčeka. Idú ďalej, až o dva mesiace narazia na oázu.

Chcú sa napiť, ale jedna hovorí: „Predsa nebudeme piť ako zvieratá, jedna z nás by sa mala vrátiť po ten hrnček.“ Ďalšia hovorí: „Tak ja pôjdem, ale nesmiete sa dovtedy napiť.“ Tak ide. Prejdú 4 mesiace 5, 6 a ona stále nikde. Tak jedna hovorí tej druhej, čo ostali: „Však sa už napime, už prešlo pol roka a ona nikde...“ Vtom vyskočí tretia korytnačka spoza kríka a kričí: „Kým nebude medzi nami dôvera, nikam nejdem!!!“

Ten pocit, keď si len tak pláveš a zrazu sa objaví Mojžiš

Idú dva ľadové medvede po púšti a jeden druhému hovorí: „Tu muselo riadne snežiť, keď to takto posypali.“

Dva hady na púšti:

„Počuj, my sme jedovaté?“

„Prečo?“

„Práve som si zahryzol do jazyka.“

Keď kňaz ide kázať a vyberie svojich päť A4-iek.

Legenda hovorí, že keď umrie vydra, jej telo opustí vydríduch.

Rúti sa slimák plnou rýchlosťou cez les a zrazu pred ním vyrastie huba.

Dvaja indiáni zablúdia v púšti. Jeden vraví: „Vystrel. možno nás niekto bude počuť!“ Vystrelí a nič. O chvíľu mu priateľ zasa vraví: „Nože, vystrel ešte raz.“ „Už nemôžem, minuli sa mi šípy.“

